

Ty slzy dávno vpila tráva

Olympic

Už v dětství míval jsem ten svízel, že rád jsem se pral.
Rány jsem dával, rány sklízel a šrámům se smál.
Pak začli říkat, že jsem výtržník a rváč
a já měl často málem, na krajíčku pláč,

Zdarma však mír jsem nenabízel a tak to šlo dál.
Poznal jsem dívku v třetím járu a v té jsem se vzhlíd.
Když kluci hráli o ní čáru, já šel jsem je zbít.
A ona prý, že s rváčem nechce ztrácet čas,
tak jsem svou první lásku prohrál, vem to ďas.

R: Ty slzy dávno vpila tráva,
co jedna prohra znamená.
Ty slzy dávno vpila tráva
a hled', i teď, je stále stejně zelená.

Pak dětské rvačky zvolna řídly, křik míjel můj práh.
A dračí mládě mávlo křídly, když do strun jsem sáh.
Mně struny na hmatníku náhle byly vším
a co jsem dalších lásek prohrál kvůli nim.

R: Ty slzy dávno vpila tráva,
stihl jsem to smát se mezi tím,
Ty slzy dávno vpila tráva, já vím.

R: Tak sbohem lásko a buď zdráva,
co jedna prohra znamená,
ty slzy dávno vpila tráva
a hled', i teď, je stále stejně zelená.

Neměj mi za zlé ty tam v dáli, že rád jsem se pral.
Snad mi ty boule za to stály, i trest za to stál.
Tím větší lásku, větší víru dneska mám,
a co ty další, které dávno jsou ty tam.

Ty někdy zábly, někdy hrály, a život šel dál,
život šel dál, život jde dál